

maalet om Dobbeltbilletterne, idet den højtærede Minister sagde, at der er gennemført et System med Dobbeltbillet-Rabat, dog kun for korte Afstande, og derom udtalte Ministeren, at han ikke fandt denne Ændring hensigtssvarende, da Persontrafikken paa korte Afstande utvivlsomt under de nuværende Forhold maa siges at betale sig mindst. En anden Udtalelse af den højtærede Minister herom faldt i Folketinget i Fjor, da han, efter hvad der staar Sp. 3575 i Folketings-tidende, udtalte, at for saa vidt man skulde komme til disse Dobbeltbilletter, burde der dermed følge en betydelig Forhøjelse af Grundtaksten. Grundtaksten er jo nu noget forhøjet fra, hvad Landstinget vedtog i Fjor, idet der foreslaas en Forhøjelse for 2den Klasse af $\frac{1}{10}$ Øre — en Forhøjelse, som jeg ikke finder, at der er nogen Grund til at modsætte sig — nemlig fra 4, til 4,5 Øre og for 3die Klasses Vedkommende til 2, Øre. Men naar vi skulde behandle Spørgsmaalet om Dobbeltbilletter — disse fandtes ikke i Loven af 1896 og heller ikke i det Forslag, Landstinget vedtog i 1901 — giver jeg den højtærede Minister fuldstændig Ret i, at det er urimeligt at indføre noget, som man tidligere har forladt, fordi man ansaa det for upraktisk. Jeg ved godt, at Meningerne herom ere delte, og at der ogsaa fra mine Meningsfællers Side vil blive talt for at faa disse Dobbeltbilletter paa kortere Afstande, men jeg synes, som sagt, ikke, at det er rationelt at vende tilbage til noget, man har forladt, fordi man betragtede det som upraktisk. Det er heller ikke rationelt, fordi man inden for visse Grænser kan dele sin Rejse i Zoner paa 30 Kilometer og saa rejse paa lutter Dobbeltbilletter. Naar man først begynder herpaa, frygter jeg ogsaa for, at man ikke kan blive staaende derved, og at mange f. Eks. gerne ville have Billetternes Gyldighed udstrakt til at gælde fra Lørdag til Mandag for at kunne blive hele Søndagen paa Landet. Giver man efter paa det ene Punkt, kan det knibe at holde igen paa andre, og saa kommer man let ind paa det gamle System, hvorefter Dobbeltbilletterne paa de forskellige Afstande gælde til forskellig Tid op til 10 Dage. Det, tror jeg, er irrationelt.

I det første Punkt af § 1, saaledes som den er foreslaaet her, er der ligeledes indført eller rettere bibeholdt noget gammelt, som var strøget i Forslaget fra 1901, nemlig Indskrivningsgebyret. Det er ikke omtalt nogetsteds, hvorfor man bibeholder dette Gebyr, det blev allerede indført i Folketinget i Fjor i det Forslag, som den højtærede Minister forelagde. Men det blev, som sagt, slet ikke omtalt, saa vidt jeg kan skønne — og jeg har læst Forhandlingerne temmelig nøje igennem — hvorfor man er vendt tilbage dertil igen, trods det meget bestemte Ønske fra Landstingets Side om at komme bort fra de drillende 10 Øre, som de rejsende vistnok ogsaa med Rette beklage sig over.

Grundtaksten er jo det Spørgsmaal, der har været mest under Diskussion i Kommissionen, og der har været forskellige Anskuelse derom. Hvis man vil stryge Bestemmelsen om Dobbeltbilletterne, er den her foreslaaede Grundtakst en saadan, at man meget godt kan gaa ind paa den. — En anden Post, som er bleven indført, og som der antagelig heller ikke fra Landstingets Side vil blive rejst Modstand imod, er Ekstrabetaling for Befordring med Iltog og Eksprestog. Det Udvalg, der blev nedsat her i 1900—1901, udtalte sig herfor, men vilde ikke stille Ændring derom for ikke at lægge Loven nogen Hindring i Vejen.

Saa komme vi til Spørgsmaalet om Abonnementskort for 14 Dage, en Maaned og længere Tid og for Rejser mellem to bestemte Stationer. Der har været megen Tale om dette Spørgsmaal. Nede i Folketinget har den Anskuelse været stærkt oppe, at det var ulogisk at give Rabat paa disse Kort, man burde, selv om man satte faste Takster, lade Folk betale et Maanedskort beregnet efter 40 Rejser, altsaa 20 Dobbeltrejser i Løbet af Maaneden. Saa skulde Maanedskortet være Enheden, og Betalingen for Abonnementskort for længere Tid skulde fremkomme ved, at man ligefrem multiplicerede Maanedskortet med de Maaneders Antal, for hvilket det skulde gælde. Fra anden Side er det, vistnok med Rette, indvendt, at der derved skabes meget forandrede Forhold for en hel Mængde Mennesker, der i Tillid til de nu bestaaende lave Priser paa Abonne-